

Arrest

nr. 321 355 van 7 februari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 26 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat VAN OVERBERGHE, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgische origine. U bent orthodox christen. U bent afkomstig uit Gori. U woonde daar samen met uw vader D.K. (...) (CG (...); O.V. (...)), uw moeder L.K. (...) (CG (...); O.V. (...)) en uw broer L.K. (...) (O.V. (...)). U verliet Georgië op 6 mei 2016 samen met uw ouders en uw broer en reisde per vliegtuig naar België, waar u aankwam op 7 mei 2016.

U verklaarde dat u sinds uw aankomst in België problemen kende met uw vader. U had namelijk ruzies met uw vader, hij gedroeg zich agressief en hij misbruikte alcohol en drugs. Hij verplichtte u ook om contact te hebben met drugsdealers aangezien u het Nederlands voldoende beheerste. U werd ook door hem geslagen. U meldde bij het CLB dat u vaak ruzie had met uw vader en u werd ook opgenomen in het ziekenhuis. Echter vertelde u nooit iemand over het fysieke geweld door uw vader aangezien u dacht dat het aan u lag. U moest in het tweede middelbaar ook van school veranderen omdat uw vader niet wou dat u naar een school ging waar personen van een ander land les volgden. U miste door hem ook examens op school. In juni 2020 kreeg u een relatie met J.A.R. (...) (vader is erkend vluchteling: CG (...); O.V. (...)). U kon deze relatie

verborgen houden voor uw ouders aangezien u hem zag rond schooltijd. Uw ouders spraken er in de zomer van 2022 soms over dat er in Georgië een man was voor u. Rond september/oktober 2022 zagen uw ouders echter een Snapchat van A.R. (...) in bloot bovenlijf, ze stelden u vragen en u gaf toe een relatie te hebben met hem. Toen begon uw vader meer en overtuigender te praten over de man waarmee u in Georgië zou moeten trouwen. Dit was bijna elke dag afhankelijk van wat er die dag gebeurde. U wou dit echter niet, maar u luisterde vanaf de tweede keer gewoon naar wat ze zeiden.

Uw ouders dienden op 13 oktober 2022 een verzoek tot internationale bescherming in. U volgde deze procedure mee als minderjarige. Uw ouders kwamen echter nooit opdagen voor een persoonlijk onderhoud waardoor er op 9 maart 2023 een beslissing beëindiging van de behandeling van het verzoek werd genomen. U verklaarde dat uw ouders beslisten om in februari 2023 terug te keren naar Georgië. U besliste eerst mee te gaan naar Georgië, maar uiteindelijk verstopte u zich bij een vriendin. Sindsdien verblijft u bij uw tante L.K. (...) (CG (...); O.V. (...)) in Antwerpen. Op 19 juni 2023 diende u een verzoek tot internationale bescherming in. Na het vertrek van uw ouders uit België vernam u dat uw vader onder invloed reed en ook eens werd tegengehouden door de politie in Gori. Hij zou toen ook illegaal een wapen bij zich hebben gehad. Echter werd enkel zijn rijbewijs ingetrokken en gingen de politieagenten familiair om met uw vader.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw origineel vervallen paspoort, uw origineel geldig paspoort, uw originele identiteitskaart, een USB-stick (met daarop video's van uw vader die rijdt onder invloed, video's van uw vader die tegengehouden wordt door de politie, foto's van uw vader onder invloed, foto's van het gesprek dat u via WhatsApp had met uw vader over het regelen van drugs en een foto van u in het ziekenhuis), foto's van u en uw vriend A.R. (...) en foto's van gesprekken die u had met uw vriend A.R. (...).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. U diende uw asielaanvraag in op minderjarige leeftijd waardoor voor u een voogd werd aangesteld. Uw geboortedatum is 23 december 2005 en de voogdij liep derhalve af op 23 december 2023. Op het moment van het persoonlijk onderhoud was u al meerderjarig geworden, zodat voor u op dat moment geen bijzondere steunmaatregelen als minderjarige meer aan de orde waren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest in Georgië uitgehuwelijkt te worden aan een Georgische man en geen aanspraak te kunnen maken op bescherming omwille van de connecties van uw vader.

Na grondig onderzoek van uw vluchtrelaas, dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, volgens art. 48/4, §2, a) en b) van de Belgische Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

Ten eerste wist u geen geloofwaardige verklaringen af te leggen over het gedwongen huwelijk.

U wist amper iets over de man waarmee u zou moeten trouwen in Georgië. Zo kende u niet met zekerheid zijn voornaam en had u geen idee wat zijn achternaam was (CGVS, p. 12-13). Ook had u geen idee wat de naam van zijn vader was en was u niet zeker over van waar in Georgië hij afkomstig is (CGVS, p. 12-13). Dit is vreemd aangezien u stelde dat jullie vroeger burens waren en veel samen speelden als kinderen (CGVS, p. 13). Verder praatten uw ouders ook vaak over hem als ze u probeerden te overtuigen te trouwen met hem (CGVS, p. 12). Tevens zou u hem hebben teruggevonden op Facebook na uw asielaanvraag en nam u een screenshot van zijn profiel die u niet meer kan terugvinden (CGVS, p. 9). Toch kon u zich zijn volledige naam niet meer herinneren (CGVS, p. 12). Deze elementen samengenomen maken het weinig aannemelijk dat u over zo weinig informatie beschikt over de persoon waarmee u gedwongen zou moeten trouwen in Georgië en waarmee u in het verleden contact zou hebben gehad.

Verder is het zeer frappant dat uw ouders u ondanks hun overtuiging dat u moest trouwen met de man in Georgië gewoon achterlieten in België. U schetst uw vader namelijk als een doorgedreven persoon die u wil dwingen te trouwen in Georgië, maar toch deden ze amper moeite om u mee te krijgen naar Georgië. Wanneer u gevraagd werd waarom ze u zo gemakkelijk achterlieten in België verklaarde u dat u bij uw tante woonde, uw oom fysiek groter is dan uw vader en ze schrik hadden dat u de politie zou bellen (CGVS, p. 11). Ook zou u bij een vriendin zijn gaan slapen de dag voor jullie zouden vertrekken (CGVS, p. 11). Verder ondernam uw vader geen enkele andere actie om u mee te nemen (CGVS, p. 11-12). Het is echter vreemd dat uw vader zich louter omwille van deze reden zou laten afschrikken u mee te nemen naar Georgië als hij er zo gebrand op stond om u daar te laten trouwen. Logischerwijze kan er verwacht worden dat hij meer moeite zou doen om u toch mee te krijgen naar Georgië. Het gebrek aan enige moeite van zijn kant doet ernstige twijfels rijzen bij de geloofwaardigheid van de reden waarom u achterbleef in België. Tevens is het

frappant dat ook uw moeder geen poging ondernam om u mee te nemen naar Georgië toen zij u kwam bezoeken, aangezien ze u wouden uithuwelijken in Georgië (CGVS, p.5).

Daarnaast is het weinig geloofwaardig dat uw vader zo conservatief zou zijn. Zo zou u niet enkel gedwongen moeten trouwen, maar belemmerde hij u ook om uw examens af te leggen en te werken (CGVS, p. 7). Dit blijkt echter helemaal niet zo uit de Facebookpagina van uw moeder (informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Zo blijkt dat ze activiteiten buitenshuis heeft, werkt in de beautysector en zich mag kleden hoe ze wil. Ook zou ze u nog zonder uw vader zijn komen bezoeken nadat u uw eerste interview had (CGVS, p. 5). Dit strookt niet met uw verklaringen dat uw moeder belemmerd wordt door uw vader (CGVS, p. 8, 13, 19). Ook deze elementen doen afbreuk aan het profiel dat u schetst van uw vader en doen twijfels rijzen bij de geloofwaardigheid omtrent uw uithuwelijking.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat u pas op 19 juni 2023 asiel aanvraagde. Nochtans kende u al sinds de herfst van 2022 problemen omtrent het gedwongen huwelijk en keerden uw ouders terug naar Georgië rond februari 2023 (CGVS, p. 6, 8-9). Van een verzoeker om internationale bescherming die vervolging vreest in zijn land van herkomst kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij zo snel mogelijk overgaat tot het indienen van een verzoek om internationale bescherming. Dat u hiermee zo lang hebt gewacht, doet meteen vraagtekens plaatsen bij uw vrees voor vervolging in Georgië. Wanneer u gevraagd werd waarom u zolang heeft gewacht om asiel aan te vragen, zei u dat u eerst naar de dienst voogdij ging nadat uw ouders Georgië verlieten en u van uw ouders geen verzoek mocht indienen (CGVS, p. 10). Deze verklaring is echter niet afdoende aangezien kan verwacht worden dat u gezien de ernst van de problemen meteen na het vertrek van uw ouders asiel indiende. U was bovendien voldoende op de hoogte van de procedure hieromtrent in België aangezien zowel uw ouders als uw tante waar u momenteel bij verblijft eerder al een verzoek tot internationale bescherming indienden.

Gelet op voorgaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaring dat u gedwongen zou moeten trouwen bij een terugkeer naar Georgië.

Voor zover er toch nog enig geloof zou worden gehecht aan de door u aangehaalde vrees voor een gedwongen huwelijk, quod non, dient te worden aangestipt dat u het CGVS er niet wist van te overtuigen dat u in dat geval geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de Georgische autoriteiten. Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt namelijk dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

U toonde niet aan dat u niet zou kunnen rekenen op bescherming in Georgië. U haalde louter aan dat uw vader bepaalde connecties zou hebben bij de Georgische autoriteiten en u hierdoor niet zou kunnen rekenen op bescherming (CGVS, p. 15). Echter legde u vage verklaringen af over de connecties die uw vader zou hebben in Georgië. U was in staat de voornamen en ongeveer de functies van enkele personen te benoemen, maar deze elementen zijn niet van die aard dat u omwille van deze connecties niet op bescherming zou kunnen rekenen in Georgië. Het betreft namelijk politieagenten, een vriend van uw vader bij het leger, een nicht die voor de politie zou werken, een voorzitter van de brandweer en de baas van uw vader bij het leger (CGVS, p. 15-18). Ook zou uw vader advocaten en studiegenoten kennen, maar hierover kon u louter zeggen dat het vrienden van hem waren (CGVS, p. 21). U kon echter niet concreet aangeven waarom u omwille van deze connecties van uw vader niet op de bescherming van de politie of andere nationale autoriteiten zou kunnen rekenen. Zo verklaarde u enkel dat uw vader veel connecties had bij de Georgische autoriteiten, maar u kon niet concreet duiden welke invloed ze dan precies hebben (CGVS, p. 17-18). Wanneer u gevraagd werd hoe u dan wist dat deze personen zo een grote invloed hadden dat u geen beroep zou kunnen doen op de autoriteiten verklaarde u louter dat uw vader illegale zaken doet en nog steeds niet in

de gevangenis zit (CGVS, p. 18). Echter zou uw vader wel al een intrekking van zijn rijbewijs hebben gekregen wat er dus op wijst dat hij niet zomaar ongestraft met alles kan weggelopen (CGVS, p. 18). U baseert zich verder ook op loutere vermoedens dat zijn strafregister nog blanco zou zijn (CGVS, p. 18). Het is dan ook niet aannemelijk dat uw vader dergelijke connecties zou hebben in Georgië die ervoor zorgen dat hij ongestraft blijft.

U zou ook nog contact hebben met uw broer en uw moeder waardoor verwacht kan worden dat u over meer informatie zou beschikken over de connecties van uw vader die zo veel macht zouden hebben in Georgië waardoor u geen beroep zou kunnen doen op bescherming (CGVS, p. 4, 18). Daarenboven is het opvallend dat uw vader dergelijke connecties zou hebben in Georgië gezien zijn profiel als werkloze persoon met alcohol- en drugsproblemen (CGVS, p. 5, 8, 10). Het is bijgevolg niet aannemelijk dat uw vader met zijn profiel op zo veel steun zou kunnen rekenen van de Georgische autoriteiten. Verder haalde u geen andere redenen aan waarom u niet zou kunnen rekenen op bescherming van de Georgische autoriteiten.

Wat betreft het huiselijk geweld door uw vader dient er opgemerkt te worden dat u geen enkel bewijsstuk neerlegde dat aantoonde dat u het slachtoffer was van huiselijk geweld. U diende daarenboven in België nooit een klacht in (CGVS, p. 10). Voor zover u nog dergelijke problemen zou kennen in Georgië kan u ook hiervoor een beroep doen op bescherming.

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt namelijk dat er sinds de ondertekening van het Verdrag van Istanbul in 2014 en de goedkeuring ervan in 2017 meerdere wijzigingen werden doorgevoerd van de Georgische strafwet en verschillende actieplannen werden gelanceerd om geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld te bestrijden en slachtoffers te beschermen. Daarnaast werd in 2018 binnen het Georgische ministerie van Binnenlandse Zaken het Human Rights Protection and Investigation Quality Monitoring Department opgericht. Dit departement is verantwoordelijk voor het monitoren van onderzoek naar onder meer huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen (inclusief seksueel geweld) en ziet erop toe dat het onderzoek in dergelijke zaken efficiënt verloopt en er een tijdige reactie is. Dit departement organiseert tevens opleidingen en vaardigt richtlijnen uit voor politieagenten, onderzoekers en procureurs om beter te reageren op situaties van huiselijk en gendergerelateerd geweld.

De Strafwet beschouwt huiselijk geweld, zowel fysiek geweld als systematisch psychologisch geweld, als een afzonderlijk misdrijf en bevat tal van verzwarende omstandigheden waardoor daders van huiselijk geweld strenger bestraft kunnen worden. De Georgische wet inzake geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld voorziet tijdelijke beschermingsmaatregelen voor slachtoffers van huiselijk geweld in de vorm van opvang voor slachtoffers en een contactverbod en elektronisch toezicht voor daders. Een inbreuk op een contactverbod wordt sinds 2018 vanaf de eerste overtreding gezien als een misdrijf.

In samenwerking met ngo's heeft de regering een noodlijn die 24 uur op 24 uur operatief is. Er bestaat ook een telefoonapplicatie via dewelke slachtoffers van huiselijk of andere vormen van geweld via een tekstbericht de hulpdiensten kunnen verwittigen. Sinds 2018 is er een vragenlijst voor politieagenten om het risico in geval van huiselijk geweld beter te kunnen inschatten, al wordt deze niet altijd even zorgvuldig ingevuld en is de verdere afhandeling vaak ineffectief. Enkele grote politiekantoren hebben ook advocaten ter beschikking die zijn opgeleid om slachtoffers (overlevenden) en getuigen van huiselijk geweld bij te staan tijdens de gerechtelijke procedure. Nog sinds 2018 zijn gespecialiseerde openbare aanklagers en onderzoekers verantwoordelijk om dergelijke zaken te behandelen.

Zowel de overheid als ngo's beheren opvangtehuizen met een beperkt aantal plaatsen voor vrouwen en hun minderjarige kinderen in vijf van de tien regio's in Georgië. Vrouwen en ook mannen kunnen hier terecht op voorwaarde dat ze aangifte hebben gedaan van het geweld waarvan ze slachtoffer werden. Over het algemeen zijn zij die gebruik hebben gemaakt van vluchthuizen hierover tevreden. De ondersteuning en begeleiding van slachtoffers van huiselijk geweld na het verlaten van een vluchthuis blijven evenwel een pijnpunt, net als de coördinatie tussen de verschillende actoren die slachtoffers van huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen detecteren, opvolgen of begeleiden.

Steeds meer mensen dienen een klacht in wanneer zij het slachtoffer zijn van huiselijk geweld, mede dankzij het verhoogde aantal beschermingsmaatregelen voor slachtoffers en de toegenomen bekendheid rond wettelijke oplossingen voor situaties van huiselijk geweld. De reactie van de ordediensten op situaties van huiselijk geweld is eveneens aanzienlijk verbeterd, al blijft daadwerkelijke bescherming van slachtoffers tegen secundaire victimisatie en herhaaldelijk geweld problematisch net als de informatieverlening en ongevoeligheid van de betrokken overheidsactoren en de selectieve aanpak wanneer invloedrijke personen de geweldplegers zijn. Ook wat betreft de behandeling van zaken van seksueel geweld is er nog heel wat ruimte voor verbetering. Tot slot vinden slachtoffers van geweld die extra kwetsbaar zijn, bijvoorbeeld etnische minderheden, laaggeschoolden en vrouwen op het platteland, ondanks informatiecampagnes van de overheid vaak nog steeds niet de weg naar dienstverlening en beschermingsmechanismen.

Hoewel de reactie van de Georgische autoriteiten ten aanzien van slachtoffers van huiselijk geweld zeker nog bepaalde tekortkomingen vertoont, blijkt uit de beschikbare informatie bijgevolg niet dat de Georgische autoriteiten in het algemeen onwillig of onmachtig zijn om bescherming te verlenen aan slachtoffers van huiselijk geweld.

Er kan dan ook redelijkerwijze van u verwacht worden dat u aantoont dat bescherming in uw persoonlijke geval niet beschikbaar is. U haalde aan dat uw vader bepaalde connecties zou hebben bij de Georgische autoriteiten en u hierdoor niet zou kunnen rekenen op bescherming (CGVS, p. 15). Dit werd hierboven reeds ongeloofwaardig bevonden. Verder haalde u geen andere redenen aan waarom u niet zou kunnen rekenen op bescherming van de Georgische autoriteiten.

Bovendien toonde u aan dat u voldoende op uw eigen benen zou kunnen staan in Georgië. U beschikt namelijk over een netwerk, u spreekt Georgisch en bent voldoende geschoold (CGVS, p. 4-5). Er kan dus verwacht worden dat u zelfstandig kan voorzien in uw onderhoud en een woonplaats waardoor u niet afhankelijk bent van uw vader teneinde nieuwe problemen met uw vader te vermijden. Uit het geheel van uw verklaringen en uw profiel blijkt bovendien dat u voldoende zelfredzaam en initiatiefrijk bent om de nodige stappen te zetten om bescherming te verkrijgen mocht u toch opnieuw problemen kennen met uw vader.

Volledigheidshalve dient met betrekking tot uw verklaringen dat u sinds 2016 in België woont en hier onderwijs genoot, te worden opgemerkt dat uw vrees beoordeeld dient te worden ten opzichte van uw land van nationaliteit. Gelet op het feit dat u verklaart over de Georgische nationaliteit te beschikken, moet in uw geval uw vrees ten aanzien van Georgië beoordeeld worden. Uw verblijfssituatie in België is hiertoe niet dienstig, tenzij deze bij terugkeer naar Georgië in uw hoofde aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. U maakte tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS echter geen melding hoe uw huidige leefomstandigheden in België bij terugkeer naar Georgië in uw hoofde aanleiding zouden geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. U haalde zelf ook aan geen vrees te hebben bij terugkeer naar Georgië omwille van uw verblijf in België (CGVS, p. 20). Ook hier geldt dat u voldoende zelfstandig bent om uw leven opnieuw op te bouwen in Georgië (CGVS, p. 4-5).

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten, namelijk uw origineel vervallen paspoort, uw origineel geldig paspoort, uw originele identiteitskaart, een USB-stick (met daarop video's van uw vader die rijdt onder invloed, video's van uw vader die tegengehouden wordt door de politie, foto's van uw vader onder invloed, foto's van het gesprek dat u via WhatsApp had met uw vader over het regelen van drugs en een foto van u in het ziekenhuis), foto's van u en uw vriend A.R. (...) en foto's van gesprekken die u had met uw vriend A.R. (...), kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen.

Uw vervallen paspoort, uw geldig paspoort en uw identiteitskaart tonen louter uw identiteit aan wat niet betwist wordt door het CGVS. De foto's van u en uw vriend A.R. (...) en foto's van gesprekken die u had met uw vriend A.R. (...) tonen louter aan dat u een relatie heeft met A.R. (...). De video's van uw vader die rijdt onder invloed tonen louter aan dat deze persoon reed met de auto in Georgië. De video's van uw vader die tegengehouden wordt door de politie tonen louter aan dat deze persoon in Georgië werd tegengehouden door de politie. De foto's van uw vader onder invloed tonen louter aan dat uw vader op deze foto staat. De foto's van het gesprek dat u via WhatsApp had met uw vader over het regelen van drugs tonen louter aan dat uw vader u vroeg om drugs te regelen. De foto van u in het ziekenhuis toont louter aan dat u ooit in het ziekenhuis lag.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich in het voorliggende verzoekschrift in wat zich aandient als een enig middel op de:

- "- Schending van het artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet ;*
- Schending van het artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet ;*
- Schending van het artikel 57/6/1, §1 tweede en derde lid van de Vreemdelingenwet ;*
- Schending van het art. 62 Vreemdelingenwet – schending van de materiële motiveringsverplichting ;*
- Schending van de zorgvuldigheidsverplichting ;*
- Schending van het redelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel".*

Waar verweerder motiveert dat het ongeloofwaardig is dat zij gedwongen zou worden uitgehuwelijkt, doet verzoekster gelden:

"Verzoekster wenst aan te geven dat de man een vroegere buurjongen was van haar oma, waarmee ze soms speelde. Niet haar eigen buurjongen. Verder dient er op te worden gewezen dat zij nog zeer jong was toen zij in Georgië woonde.

Het feit dat zij de naam van de man niet meer goed herinnert is dan ook niet ongevoel. Kindhuwelijken en gedwongen huwelijken worden in Georgië nog aanvaard en gezien als traditie.

Verzoeker verwijst hiervoor ook naar objectieve bronnen die dit kunnen bevestigen. Verzoekster legt hiervoor een artikel "Een kijkje in het leven van kindbruiden in Georgië" van Melody Rowell:

Het artikel stelt dat Georgië één van de hoogste percentages kinderhuwelijken in Europa heeft. (zie het stuk 2)

Ook het UN bevolkingsfonds van de Verenigde Naties geeft aan dat in 2023 14% van de minderjarigen in Georgië verplicht werd te trouwen voor hun 18 jaar.

Dat verzoekster haar relaas omtrent de familiale druk om te trouwen wel degelijk in de overeenstemming is met de werkelijkheid in Georgië. Dat zij dan ook terecht vreest dat zij bij terugkeer naar Georgië door haar vader verder zal worden beïnvloed en zal worden gedwongen om te trouwen met een man die ze niet kent en waarmee ze geen band heeft.

Verzoekster heeft een vrije wil en wenst zelf een partner te kiezen waarmee ze door het leven wilt. Ze heeft in België dan ook reeds een relatie met de heer A.R. (...)."

Verzoekster voert vervolgens aan:

"Verzoekster gaf aan in haar persoonlijk onderhoud aan dat haar vader connecties heeft binnen de politie en het leger.

Het is dan ook niet verwonderlijk dat verzoekster zich niet veilig voelt om naar de politiediensten te gaan, om haar verhaal te vertellen. Zij heeft thans schrik dat de vader hier een stokje zal tussen steken en haar klacht niet serieus zal worden genomen.

Verweerster stelt dat Georgië over een goed uitgebouwd rechtssysteem beschikt. Ze stelt verder dat verschillende structurele initiatieven reeds zijn genomen en in de praktijk er voor hebben gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht.

Verweerster haalt echter zelf ook aan dat er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken van het rechtssysteem en de controle op de veiligheidsdiensten.

Verder houdt verweerster een selectieve lezing van het COI rapport.

Zo wordt in het COI rapport van 11 december 2023 (update) het volgende aangehaald:

(...)

Dat het thans wel voorkomt dat door persoonlijke connecties binnen de politiediensten, bepaalde klachten niet serieus worden genomen.

Dat dit dan ook een terecht vrees is van verzoekster, wanneer zij bescherming wilt."

Voorts gaat verzoekster in op haar integratie in België. Dienaangaande voert zij aan:

"Verzoekster wenst nog aanvullend aan te geven dat zij hier ondertussen in België volledig geïntegreerd. Zij woont al 8 jaar in België en is hier tot adolescent opgevoed.

Zij gaat hier naar de Universiteit Gent, waar zij de studierichting Rechten volgt. Wanneer zij terug dient te keren naar Georgië, zal zij haar studies niet kunnen verder zetten en vreest zij als huismoeder te moeten fungeren.

Verder spreekt verzoekster perfect Nederlands en heeft zij de Belgische waarden en normen eigen gemaakt.

Op heden heeft zij een relatie met de heer A.R. (...), die tevens in België woont.

Om deze redenen werd er dan ook een regularisatieaanvraag 9bis ingediend. (zie het stuk 3)".

Verzoekster concludeert:

"Het Commissariaat- Generaal heeft niet met alle feitelijke elementen in het dossier rekening gehouden.

De verklaringen van verzoekster komen overeen met de objectieve bronnen over gedwongen huwelijken in Georgië. Dat haar relaas thans als geloofwaardig dient te worden geacht.

In Georgië is op heden nog steeds sprake van corruptie en politionele beïnvloeding, waardoor verzoekster niet de bescherming kan krijgen die zij nodig heeft .

Verzoekster had erkend moeten worden conform artikel 48/3 en 48/4 Vreemdelingenwet.

Ondergeschikt dient het dossier teruggestuurd te worden naar het Commissariaat- Generaal voor verder onderzoek.

Uit het boven uiteengezette blijkt dat de bestreden beslissing de motiveringsplicht schendt, alsook het zorgvuldigheidsprincipe, het redelijkheidsbeginsel en evenredigheidsbeginsel, doordat niet alle feitelijkeheden in rekening werden gebracht."

2.2. Verzoekster vraagt op basis van het voorgaande:

"om de beslissing dd. 26.03.2024 genomen door de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te hervormen en verzoekster te erkennen als vluchteling,

In ondergeschikte orde haar de subsidiaire bescherming toe te kennen,

In meest ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen met het oog op verder onderzoek".

2.3. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift:

"2. Artikel "Een kijkje in het leven van kindbruiden in Georgië" van Melody Rowell

<https://www.nationalgeographic.nl/photography/2017/03/een-kijkje-in-het-leven-vankindbruiden-in-georgie> ;

3. Regularisatie 9bis”.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoekster duidt op generlei wijze hoe artikel 57/6/1, § 1, tweede en derde lid van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), volgens dewelke de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de in het eerste lid van voornoemd wetsartikel bedoelde gevallen binnen een termijn van 15 werkdagen een beslissing neemt inzake het verzoek om internationale bescherming, *in casu* en door de bestreden beslissing zouden (kunnen) zijn geschonden. In de bestreden beslissing wordt immers geen toepassing gemaakt van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet. In tegenstelling met wat verzoekster herhaald voorhoudt in het verzoekschrift, wordt er in de bestreden beslissing bovendien niet besloten tot de kennelijke ongegrondheid van haar verzoek om internationale bescherming op grond van artikel 57/6/1, § 2 en § 3 van de Vreemdelingenwet.

Derhalve wordt de schending van artikel 57/6/1, § 1, tweede en derde lid te dezen niet op dienstige wijze aangevoerd door verzoekster.

3.2. Het evenredigheidsbeginsel, vorm van het redelijkheidsbeginsel, is in onderhavige procedure voorts niet aan de orde. Het komt de commissaris-generaal in het kader van zijn declaratieve opdracht en de Raad in het kader van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze belangen jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder deze declaratieve bevoegdheid.

3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht gesteld wordt dat in haren hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

3.5. In zoverre verzoekster in het onderhavige verzoekschrift enkele malen de aandacht vestigt op haar relatie met een zekere A.R. en aangeeft dat zij deze relatie wenst verder te zetten, dient voorts te worden opgemerkt dat het doel van een verzoek om internationale bescherming er geenszins uit bestaat om het recht op eerbiediging van het gezins- en familieleven te horen bevestigen doch wel om na te gaan of de vreemdeling mogelijks bescherming nodig heeft tegen vervolging in het land van herkomst omwille van één van de in het Verdrag van Genève vermelde gronden (artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet) of ingevolge het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming (artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet).

De Raad doet in het kader van het huidige beroep geen uitspraak over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. De Raad beschikt te dezen over een gebonden bevoegdheid en gaat louter na of er in hoofde van verzoekster al dan niet is voldaan aan de voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Waar verzoekster in het voorliggende verzoekschrift daarnaast de aandacht vestigt op het feit dat zij geïntegreerd is in België, hier reeds acht jaar woont, studeert aan de universiteit en Nederlands spreekt, dient te worden opgemerkt dat dergelijke overwegingen *an sich* niet relevant zijn voor de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming. Zoals reeds hoger aangegeven werd, spreekt de Raad zich *in*

casu, in het kader van onderhavig beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal, niet uit over een maatregel tot verwijdering of terugleiding. Evenmin heeft de Raad in deze de bevoegdheid om een verblijfsrecht toe te kennen op basis van de voormelde, humanitaire overwegingen. Er bestaat geen bepaling die toelaat om louter op basis van het verblijf en de mate van integratie van verzoekster in België een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan verzoekster.

3.7. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoeksters verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekster al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.8. Verzoeker stelt niet te kunnen terugkeren naar Georgië omdat zij aldaar zou riskeren te worden onderworpen aan een gedwongen huwelijk.

Met betrekking tot deze door verzoekster aangevoerde vrees, wordt in de bestreden beslissing echter met recht gemotiveerd:

“Ten eerste wist u geen geloofwaardige verklaringen af te leggen over het gedwongen huwelijk.

U wist amper iets over de man waarmee u zou moeten trouwen in Georgië. Zo kende u niet met zekerheid zijn voornaam en had u geen idee wat zijn achternaam was (CGVS, p. 12-13). Ook had u geen idee wat de naam van zijn vader was en was u niet zeker over van waar in Georgië hij afkomstig is (CGVS, p. 12-13). Dit is vreemd aangezien u stelde dat jullie vroeger burens waren en veel samen speelden als kinderen (CGVS, p. 13). Verder praatten uw ouders ook vaak over hem als ze u probeerden te overtuigen te trouwen met hem (CGVS, p. 12). Tevens zou u hem hebben teruggevonden op Facebook na uw asielaanvraag en nam u een screenshot van zijn profiel die u niet meer kan terugvinden (CGVS, p. 9). Toch kon u zich zijn volledige naam niet meer herinneren (CGVS, p. 12). Deze elementen samengenomen maken het weinig aannemelijk dat u over zo weinig informatie beschikt over de persoon waarmee u gedwongen zou moeten trouwen in Georgië en waarmee u in het verleden contact zou hebben gehad.”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Waar zij heden beweert dat de jongen met wie zij diende te huwen niet de buurjongen was maar een vroegere buurjongen van haar oma, dient immers te worden vastgesteld dat deze verklaringen met haar eerdere gezegden in strijd zijn. Eerder gaf verzoekster namelijk in niet mis te verstane bewoordingen aan: *“We kennen hem al sinds ik 5 jaar oud ben ofzo of 4 jaar. Hij is de buurman”*. Ook gaf zij aan dat zij buiten speelde met deze jongen toen zij klein was. Even verder gaf zij nogmaals aan dat haar ouders en de ouders van deze jongen burens waren (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud (npo), p.9, 12-13). Dat verzoekster heden beweert dat deze jongen slechts de vroegere buurman van haar oma was, kan dan ook enkel afbreuk doen aan haar geloofwaardigheid. Te meer gezien verzoekster deze jongen daarnaast zou hebben opgezocht op Facebook en gezien haar ouders haar meermaals trachtten te overtuigen van een huwelijk met deze jongen, mocht gelet op verzoeksters voormelde verklaringen wel degelijk van verzoekster worden verwacht dat zij over veel meer informatie over deze jongen zou beschikken indien zij daadwerkelijk gedwongen riskeerde te moeten huwen met deze jongen.

Voorts wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gesteld:

“Verder is het zeer frappant dat uw ouders u ondanks hun overtuiging dat u moest trouwen met de man in Georgië gewoon achterlieten in België. U schetst uw vader namelijk als een doorgedreven persoon die u wil dwingen te trouwen in Georgië, maar toch deden ze amper moeite om u mee te krijgen naar Georgië. Wanneer u gevraagd werd waarom ze u zo gemakkelijk achterlieten in België verklaarde u dat u bij uw tante woonde, uw oom fysiek groter is dan uw vader en ze schrik hadden dat u de politie zou bellen (CGVS, p. 11). Ook zou u bij een vriendin zijn gaan slapen de dag voor jullie zouden vertrekken (CGVS, p. 11). Verder ondernam uw vader geen enkele andere actie om u mee te nemen (CGVS, p. 11-12). Het is echter vreemd dat uw vader zich louter omwille van deze reden zou laten afschrikken u mee te nemen naar Georgië als hij er zo gebrand op stond om u daar te laten trouwen. Logischerwijze kan er verwacht worden dat hij meer moeite zou doen om u toch mee te krijgen naar Georgië. Het gebrek aan enige moeite van zijn kant doet ernstige twijfels rijzen bij de geloofwaardigheid van de reden waarom u achterbleef in België. Tevens is het frappant dat ook uw moeder geen poging ondernam om u mee te nemen naar Georgië toen zij u kwam bezoeken, aangezien ze u wouden uithuwelijken in Georgië (CGVS, p.5).”

Verzoekster laat deze motieven volledig onverlet. Derhalve blijven deze motieven onverminderd overeind.

Verzoekster laat de bestreden beslissing eveneens geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Daarnaast is het weinig geloofwaardig dat uw vader zo conservatief zou zijn. Zo zou u niet enkel gedwongen moeten trouwen, maar belemmerde hij u ook om uw examens af te leggen en te werken (CGVS, p. 7). Dit blijkt echter helemaal niet zo uit de Facebookpagina van uw moeder (informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Zo blijkt dat ze activiteiten buitenshuis heeft, werkt in de beautysector en zich mag kleden hoe ze wil. Ook zou ze u nog zonder uw vader zijn komen bezoeken nadat u uw eerste interview had (CGVS, p. 5). Dit strookt niet met uw verklaringen dat uw moeder belemmerd wordt door uw vader (CGVS, p. 8, 13, 19). Ook deze elementen doen afbreuk aan het profiel dat u schetst van uw vader en doen twijfels rijzen bij de geloofwaardigheid omtrent uw uithuwelijking.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze geheel ongemoeid laat, onverminderd gelden.

Verzoeksters voorgehouden vrees om gedwongen te worden uitgehuwelijkt wordt nog op fundamentele wijze verder ondermijnd doordat verzoekster dermate lang talmde alvorens op grond van deze vrees een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Dienaangaande, wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“Daarnaast dient te worden opgemerkt dat u pas op 19 juni 2023 asiel aanvraagde. Nochtans kende u al sinds de herfst van 2022 problemen omtrent het gedwongen huwelijk en keerden uw ouders terug naar Georgië rond februari 2023 (CGVS, p. 6, 8-9). Van een verzoeker om internationale bescherming die vervolging vreest in zijn land van herkomst kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij zo snel mogelijk overgaat tot het indienen van een verzoek om internationale bescherming. Dat u hiermee zo lang hebt gewacht, doet meteen vraagtekens plaatsen bij uw vrees voor vervolging in Georgië. Wanneer u gevraagd werd waarom u zolang heeft gewacht om asiel aan te vragen, zei u dat u eerst naar de dienst voogdij ging nadat uw ouders Georgië verlieten en u van uw ouders geen verzoek mocht indienen (CGVS, p. 10). Deze verklaring is echter niet afdoende aangezien kan verwacht worden dat u gezien de ernst van de problemen meteen na het vertrek van uw ouders asiel indiende. U was bovendien voldoende op de hoogte van de procedure hieromtrent in België aangezien zowel uw ouders als uw tante waar u momenteel bij verblijft eerder al een verzoek tot internationale bescherming indienden.”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Derhalve blijven deze motieven onverminderd gehandhaafd.

De voormelde vaststellingen zijn in het kader van het devolutieve karakter van het onderhavige beroep ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoeksters vrees om gedwongen te worden uitgehuwelijkt bij een terugkeer naar Georgië.

Dat kindhuwelijken en gedwongen huwelijken in Georgië voorkomen, zoals blijkt uit de door verzoekster aangereikte informatie, doet aan het voorgaande geen afbreuk. De informatie die verzoekster in dit kader citeert is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op de persoon van verzoekster. Uit deze informatie blijkt geenszins dat er in Georgië een veralgemeend risico zou zijn voor meisjes en vrouwen om, dit al dan niet op vroege leeftijd, gedwongen te worden uitgehuwelijkt. Dergelijke algemene informatie kan verder geenszins volstaan om aan te tonen dat verzoekster bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk zou riskeren te worden geïsoleerd en vervolgd. Verzoekster dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, kennelijk in gebreke.

Waar verzoekster daarnaast aanhaalde dat zij in het verleden slachtoffer zou zijn geworden van huiselijk geweld vanwege haar vader, dient voorts te worden opgemerkt dat verzoekster, zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, geen enkel bewijsstuk neerlegde dat aantoonde dat zij daadwerkelijk slachtoffer zou zijn geweest van huiselijk geweld vanwege haar vader. Bovendien diende verzoekster, hoewel zulks van haar mocht worden verwacht zo haar verklaringen strookten met de waarheid, in dit kader in België nooit een klacht in. Daarenboven blijkt uit de reeds hoger gedane vaststellingen dat noch verzoeksters vader, noch verzoeksters moeder enige actie ondernamen om verzoekster mee te nemen naar Georgië. Ook blijkt nergens uit de stukken zoals opgenomen in het administratief dossier dat verzoeksters vader enige poging zou hebben ondernomen om verzoekster in België alsnog te bereiken of te raken. Aldus vertoont verzoeksters vader maar weinig interesse in verzoekster en kan niet worden aangenomen dat verzoeksters vader verzoekster zou wensen te onderwerpen aan enige vorm van geweld.

Bovendien kan in dit kader worden aangenomen dat verzoekster in Georgië op haar eigen benen zou kunnen staan, zodat zij haar vader niet dient op te zoeken. In dit kader wordt in de bestreden beslissing met reden aangehaald:

“Bovendien toonde u aan dat u voldoende op uw eigen benen zou kunnen staan in Georgië. U beschikt namelijk over een netwerk, u spreekt Georgisch en bent voldoende geschoold (CGVS, p. 4-5). Er kan dus verwacht worden dat u zelfstandig kan voorzien in uw onderhoud en een woonplaats waardoor u niet afhankelijk bent van uw vader teneinde nieuwe problemen met uw vader te vermijden.”

Verzoekster laat de voormelde motieven in het voorliggende verzoekschrift volledig ongemoeid. Derhalve blijven deze motieven onverminderd gelden. Gelet op de voormelde vaststellingen, toont verzoekster

geenszins aan dat zij bij een terugkeer naar Georgië daadwerkelijk slachtoffer zou riskeren te worden van huiselijk geweld vanwege haar vader.

Gelet op het voorgaande, is verzoeksters kritiek op de overtollige motieven die in de bestreden beslissing zijn opgenomen met betrekking tot de beschermingsmogelijkheden die verzoekster in Georgië geniet in het kader van haar voorgehouden vrees om gedwongen te worden uitgehuwelijkt en van haar voorgehouden verleden van huiselijk geweld verder niet dienstig en kan deze kritiek op zich niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing.

Mede gelet op hetgeen voorafgaat, toont verzoekster, die in België reeds het middelbaar voltooide en die verder studeert aan de universiteit, verder niet aan dat, waar, wanneer, door wie, om welke reden en in welke omstandigheden zij bij een terugkeer naar Georgië gedwongen zou worden om de rol van huismoeder op te nemen. Ten overvloede kan in dit kader overigens worden opgemerkt dat dit loutere gegeven hoe dan ook bezwaarlijk als voldoende ernstig kan worden beschouwd om te kunnen spreken van vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin (of ernstige schade in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus).

In zoverre verzoekster in het verzoekschrift aanhaalt dat zij volledig geïntegreerd is in België, hier reeds acht jaar woont, hier studeert, perfect Nederlands spreekt en zich “*de Belgische waarden en normen*” heeft eigen gemaakt, kan tot slot worden opgemerkt dat verzoekster op generlei wijze preciseert, concretiseert of aantoonst welke van haar (of de Belgische) waarden en normen niet zouden stroken met de heersende waarden en normen in Georgië, op welke wijze dit zou kunnen leiden tot problemen en welke gevolgen dit zou kunnen hebben. Verder toont verzoekster met haar voormelde, algemene opmerkingen niet concreet aan dat of waarom zij niet (opnieuw) zou kunnen aarden binnen de Georgische samenleving. Verzoekster maakt in het geheel niet aannemelijk dat het loutere gegeven dat zij jaren in België heeft gewoond haar als persoon dusdanig zou hebben gevormd dat zij niet zou kunnen aarden binnen of zich zou kunnen aanpassen aan de Georgische samenleving en de aldaar heersende normen. Aldus kan niet worden ingezien waarom zij zich niet eenvoudigweg zou kunnen conformeren aan de gebruiken, normen en levenswijze aldaar. Dit geldt nog des te meer nu verzoekster bij het CGVS, zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, zelf geen melding maakte van het feit dat haar huidige levensomstandigheden in België in haren hoofde en bij een terugkeer naar Georgië problemen zouden kunnen opleveren en zelf herhaald en expliciet aangaf dat zij bij een terugkeer naar Georgië niets te vrezen had omwille van haar verblijf in België (administratief dossier, npo, p.20).

De door verzoekster neergelegde documenten en stukken, zoals opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.9. Verzoekster beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan de aangevoerde asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, toont verzoekster, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in haren hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.10. Verzoekster toont voor het overige niet aan dat of op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van deze beginselen door verzoekster niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.11. De Raad ziet gelet op het voorgaande tot slot geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven februari tweeduizend vijftientig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT